

Arrest

nr. 205 557 van 20 juni 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOTTELIER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak, waar u altijd in de wijk Karada Maryam woonde. U bent tot het eerste middelbaar naar school gegaan en stopte nadien met uw studies. Na uw studies heeft u verschillende jobs gehad, oa. op de markt, in de winkel van uw vader en als taxichauffeur. Op 10 oktober 2012 begon u echter te werken bij de dienst personenbeveiliging van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Reeds van in het begin werkte u als lijfwacht en chauffeur voor H. A. M. A.-H., een soennitische politicus, parlamentskandidaat en algemeen directeur van een elektriciteitscentrale in Mosul. U werkte als lijfwacht voor hem in Bagdad, waar H. A.-H. werkte voor het Ministerie van Elektriciteit. U deed dit werk tot 8 juni 2014. In 2005 was u gehuwd met M. A. A. A.-G., een sjiitische vrouw. In november 2014 bent u echter, bij verstek en op verzoek van haar familie, van haar gescheiden. Reeds vóór u voor H. A.-H. begon te werken als lijfwacht werd hij bedreigd en waren er aanslagen gericht tegen hem, zij het enkel in Mosul. Hoewel H. A.-H. zich kandidaat had gesteld bij de parlamentsverkiezingen, raakte hij niet verkozen. Uit schrik voor nieuwe bedreigingen had hij besloten om zijn familie vanuit Mosul over te brengen naar Bagdad. Om deze reden bent u samen met hem op 6 juni 2014 naar Mosul gegaan om zijn familie op te halen. Twee dagen later, op 8 juni 2014, vertrokken jullie vervolgens terug naar Bagdad. Jullie reisden met drie wagens, een wagen voor de spullen, een andere wagen met een chauffeur en H. en nog een andere wagen met u en 'H.'s vrouw, H., en hun kinderen. Na een half uur werden jullie echter tegengehouden aan een checkpoint van Daesh (IS). U verstopte uw badge van Binnenlandse Zaken, deed alsof H. uw echtgenote was. Desalniettemin werden jullie gearresteerd, naar een andere plaats gebracht en ondervraagd. U deed zich voor als een bewaker van het Ministerie van Elektriciteit en had niets over H. A.-H. gezegd. Omdat u met de overheid werkte vonden ze dat u een ongelovige was en dat u voor uw veroordeling naar de religieuze rechtbank moest. De volgende dag werd u veroordeeld tot 50 zweepslagen en moest uw spijt betuigen. Een dag later, en na 15 zweepslagen, werden u en H. echter vrijgelaten, op voorwaarde dat u een belofte ondertekende en met het dreigement dat u bij een tweede arrestatie meteen gedood zou worden.

Na jullie vrijlating zijn jullie naar de ouders van H. gegaan, waar u ongeveer een maand en 10 à 15 dagen verbleef. Uiteindelijk verbleef u van 6 juni 2014 tot 28 à 29 juli 2014 in Mosul. Met behulp van de broer van H. broer bent u uiteindelijk uit Mosul kunnen vluchten en naar Erbil, Iraaks Koerdistan, kunnen gaan. Gedurende uw verblijf in Erbil was uw moeder naar daar gekomen met uw dochter en via uw moeder kwam u te weten dat u niet naar Bagdad kon terugkeren omdat u gearresteerd zal door de Iraakse overheid. Bovendien, omdat u uw pistool had afgegeven beschouwen zij u immers als iemand van Daesh. Na een week in Erbil verbleven te hebben besloot u vervolgens om in augustus 2014 samen met uw dochter N., alsook H. en haar kinderen Irak te verlaten en met de bus naar Turkije te reizen. In juli 2015 huwde u in Turkije op religieuze wijze met H. (M. H., CG: ... en OV: ...), zij reisde samen met u naar België en heeft hier eveneens een asielaanvraag ingediend. Na ongeveer een jaar in Turkije verbleven te hebben, verliet u in augustus 2015 het land en reisde u verder naar Griekenland. Vervolgens reisde u verder via Macedonië Servië, Hongarije en Oostenrijk naar België. U kwam hier aan op 7 september 2015 en de volgende dag diende u hier een asielaanvraag in.

Uw zus M. M. A. H. (CG ... en OV ...) en schoonbroer Q. A. A. I. (CG ... en OV ...) verblijven momenteel ook in België en hebben hier evenzeer een asielaanvraag lopende.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, identiteitskaart dochter, woonstkaart, kieskaart, kopie van badge Groene Zone, badge van Binnenlandse Zaken, rantsoenkaart, kopie van een ministerieel besluit, kopie van scheidingsbewijs ex-vrouw, foto's van uw werk, foto's en berichten betreffende de dood van uw broer Z., een kopie van de overlijdensakte van Z. en een bewijs van uw postverzending.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er weinig tot geen geloof gehecht worden aan uw bewering een soennitische moslim te zijn (zie CGVS I, dd. 20 april 2016, p. 8 en CGVS II, dd. 28 augustus 2017, p. 3) en doet informatie die op Facebook teruggevonden kon worden sterke vermoedens rijzen dat u géén soennitische, maar daarentegen wel een sjiitische moslim bent. Zo kan er in eerste instantie gekeken worden naar de Facebookpagina's van uw broer Z. (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier). Op deze Facebookpagina's kunnen er immers verschillende sjiitisch geïnspireerd berichten teruggevonden worden, waaronder foto's van imam H. - die de kern uitmaakt van het sjiitisch geloof - en een foto van uw broer in traditionele kledij in Karbala (een van de heilige steden van de sjiieten). Hoewel u beweert dat uw broers soennitische moslims zijn (CGVS II, p. 4), wijzen bovenstaande elementen er veeleer op dat uw broer Z. een sjiitische moslim is. Gezien zowel de aanbeden 'imam H.', als het

bedevaartsoord Karbala totaal geen betekenis hebben binnen de sunniislam, kan bijna niet anders dan aangenomen worden dat jullie sjiiten zijn. Geconfronteerd met bovenstaande bevindingen geeft u aan dat Irak geregeerd wordt door sjiieten, men zich als soenniet moet aanpassen aan deze situatie en u als soenniet ook plaatsen als Karbala en Najaf bezoekt (CGVS II, p. 22). Deze uitleg kan totaal niet overtuigen. Gelet op de huidige situatie van sektarische spanningen tussen soennieten en sjiieten in Irak is het immers weinig waarschijnlijk dat uw broer, als zogenaamde soenniet, publiekelijk op Facebook dergelijke sjiitisch geïnspireerde berichten zou posten. Gelet op bovenstaande bevindingen kunnen we veronderstellen dat uw broer Z. een sjiitische moslim is, hetgeen eveneens doet vermoeden dat dit ook voor u geldt.

Het vermoeden dat u een sjiitische moslim, én dus geen soennitische moslim, bent wordt verder versterkt door informatie die op basis van uw Facebookpagina - waarvan u toegeeft dat het uw Facebookpagina is (CGVS II, p. 4) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier van het CGVS - teruggevonden kon worden. Zo kan er vooreerst vastgesteld worden dat een significant gedeelte van uw vriendennetwerk op Facebook publiekelijk op hun Facebookaccounts aangeeft tot de sjiitische islam te behoren, dit onder andere door het posten van afbeeldingen van imam A., imam H., A. A. A.-S. en foto's gemaakt in Karbala en Najaf (zie blauwe map in het administratief dossier). Hiernaast vindt u ook verschillende van deze sjiitisch geïnspireerde Facebookberichten leuk of reageert u op deze berichten. Gelet op de huidige context van sektarische spanningen tussen soennieten en sjiieten in Irak, is het hoogst eigenaardig dat u als beweerde soenniet een dergelijk uitgesproken sjiitisch vriendennetwerk heeft opgezet op Facebook. In tweede instantie dient er ook gekeken worden naar de Facebookgroepen waar u lid van bent. Zo valt immers op dat u lid bent van een Facebookgroep over imam H. (zie blauwe map in het administratief dossier). 'Imam H.' is toch wel een spilfiguur binnen de sjiitische islam, dat u lid bent van een dergelijke Facebookgroep en tegelijkertijd beweert een soenniet te zijn is hoegenaamd niet geloofwaardig. Geconfronteerd met bovenstaande bevinding beweert u echter dat u nooit zelf lid geworden bent van dergelijke Facebookgroepen, maar dat u door iemand anders aan deze groepen werd toegevoegd (CGVS II, p. 21). Deze uitleg kan verre van overtuigen.

Bovenstaand vermoeden wordt bovendien versterkt doordat er op basis van uw Facebookpagina eveneens duidelijk vastgesteld kan worden dat u een sympathie heeft voor sjiitische milities. Zo vindt u op Facebook verschillende video's over sjiitische milities en militieleiders leuk, waaronder over Abu Azrael (een welgekend en prominent lid van de sjiitische Kataib al-Imam Ali militie), Muqtada Al-Sadr (een prominent sjiitisch politicus en leider van de sjiitische Saraya Al-Salam militie) en Qais al-Khazali (leider van de sjiitische Asaib Ahl al-Haq militie). Ook vindt u pagina's leuk van de sjiitische Badr militie, Hadi Al-Ameri (leider van de Badr militie) en Ammar Al-Hakim (leider van de Ashura Brigades). Hiermee geconfronteerd beweert u nooit dergelijke zaken 'geliket' te hebben en dat dergelijke zaken niet bestaan op uw Facebook, al heeft u hier verder geen verklaring voor (CGVS II, p. 22-23). Deze uitleg houdt echter weinig steek, daar deze informatie wel degelijk aan de hand van uw Facebookpagina teruggevonden konden worden (zie blauwe map in het administratief dossier).

Voorts bent u op Facebook zowel lid van een groep over Kataib Al-Imam Ali, een sjiitische militie, als van een groep genaamd "Fans van het Iraakse leger en de Hashd Al-Shaabi". De Hashd Al-Shaabi is echter een koepelorganisatie van hoofdzakelijk sjiitische milities, milities die bekend staan omwille van hun vijandige houding en mensenrechtenschendingen ten aanzien van soennieten in Irak (zie Landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). In dat opzicht is het dan ook niet geloofwaardig dat u, indien u daadwerkelijk soenniet zou zijn, dergelijke Facebookpagina's van anti-soennitische milities leuk vindt en lid bent van Facebookgroepen van dergelijke milities, en dit om u zagezegd als soenniet in te dekken. Gelet op bovenstaande bevindingen kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering een soennitische moslim te zijn en kan er verondersteld worden dat u daarentegen wel degelijk een sjiitische moslim bent.

Overigens dient in dit verband de aandacht nog nadrukkelijk gevestigd te worden op uw broers. Via uw Facebookpagina konden immers de Facebookpagina's van uw broers Z. en A. makkelijk teruggevonden worden en wijst alles erop dat de Facebookpagina 'King Alkarrada' die van uw broer H. is (zie blauwe map in het administratief dossier). Aan de hand van deze Facebookpagina's kan er bovendien een duidelijke link waargenomen worden tussen uw broers en sjiitische milities. Zo kan er vooreerst op basis van de Facebookpagina van uw broer Z. een duidelijke connectie vastgesteld worden tussen Z. en 'A. i. H. A.-O.', zo is uw broer met deze persoon bevriend op Facebook, staat hij met hem op de foto en reageert hij op verschillende berichten van deze persoon. Op basis van de teruggevonden informatie blijkt A. i. H. A.-O. een (sjiitische) sjeik te zijn die aan het hoofd staat van de militie "Knights of

the Emirate of slaves". Hiernaast kan ook vastgesteld worden dat uw broer A. op Facebook bevriend is met deze A. i. H. A.-O. én dat hij lid is van de Facebookgroep van de militie "Knights of the Emirate of slaves" (zie blauwe map in het administratief dossier). Verder kunnen er op Facebook ook foto's teruggevonden worden waarin uw broers 'getagd' zijn en waarbij zij te zien zijn in het gezelschap van enkele gewapende mannen. Dat deze foto's daarenboven ook nog eens gemaakt blijken te zijn in de provincie Nineveh en dat op één van de foto's een spandoek met daarop in het Arabisch de uitdrukking "Ya Hussein" (een typisch sjiitische uitdrukking verwijzend naar de veelgeprezen imam Hussein) omhooggehouden wordt, doet ernstig vermoeden dat uw broers tot een sjiitische militie behoren of behoorden en met deze militie in de provincie Nineveh zijn gaan strijden tegen IS (zie foto's in de blauwe map van het administratief dossier).

Voor de volledigheid dient hier ook nog aan toegevoegd te worden dat Latif Yahia (die vooral gekend is voor zijn gelijkens met Uday, de zoon van Saddam Hoessein, en met het 'ontmaskeren' van verschillende militieleden) u op zijn Facebookpagina er van heeft beschuldigd lid te zijn van een sjiitische militie verbonden aan ex-premier Nouri Al-Maliki en onder valse voorwendselen naar België gekomen te zijn, inclusief foto's van u met Nouri Al-Maliki, in gevechtsgewapend en met machinegeweren (zie blauwe map in het administratief dossier). Hoewel bovenstaande bewering van Latif Yahia niet als bewezen kan worden beschouwd, versterkt dit wel het vermoeden dat u een sjiitische moslim bent en dat u en/of uw familie banden heeft met sjiitische milities en uw werkelijke identiteit en profiel wenst verborgen te houden.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen dient het CGVS te concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering een soennitische moslim te zijn en kan het veronderstellen dat u daarentegen wel een sjiitische moslim bent. Bovenstaande vaststellingen wijzen er bovendien op dat u door het achterhouden van essentiële informatie en door het afleggen van bedrieglijke verklaringen bewust getracht heeft het CGVS te misleiden over uw ware geloofsovertuiging en identiteit. Deze conclusie tast op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid aan en wijst er op dat u de bevoegde instanties tracht te verhinderen een zicht te krijgen op uw werkelijke identiteit en situatie in uw land van herkomst.

Het CGVS wijst erop dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij zijn volledige medewerking verleent teneinde de bevoegde instanties toe te laten een zo volledig mogelijk onderzoek naar de gegrondheid van het asielverzoek te voeren en om zich een beeld te vormen van de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. De medewerkingsplicht vereist van een asielzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, religie, herkomst, leefwereld en asielverzoek en dit vanaf de aanvang van de procedure. Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat u doelbewust heeft verzaakt aan de medewerkingsplicht die op iedere asielzoeker rust.

In tweede instantie rijzen er ook vragen bij uw tewerkstelling als lijfwacht voor H. A.-H., bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Zo verklaarde u van 10 oktober 2012 tot 8 juni 2014 als lijfwacht voor H. A.-H. gewerkt te hebben, hetgeen neerkomt op een totale periode van 1 jaar en 8 maanden (CGVS II, p. 9). Hoewel u dus meer dan anderhalf jaar voor deze politicus gewerkt hebt, blijkt u niet op de hoogte te zijn van zijn politieke standpunten en heeft u daar ook geen interesse in (CGVS II, p. 13). Van iemand die werkt als lijfwacht van een politicus, een job die toch wel enig veiligheidsrisico inhoudt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van de standpunten van de politicus in kwestie en dat hij zich hier op zijn minst over tracht te informeren. Hiernaast kan er ook een tegenstrijdigheid waargenomen worden doorheen uw opeenvolgende verklaringen. Waar u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, dd. 20 april 2016, verklaarde dat u een jaar na uw indiensttreding bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 10 oktober 2012 een opleiding kreeg (CGVS I, p. 11), beweert u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS plots dat u al vijf maanden na uw indiensttreding een opleiding gevolgd had (CGVS II, p. 10). Daarenboven geeft u aan dat H. A.-H. de zus is van H. A.-H. Hoewel u beweert dat zowel H. als H. soennitische moslims zijn (CGVS II, p. 12 en 18-19), kan hier weinig geloof aan gehecht worden. Zo kan er op Facebook immers een foto teruggevonden worden van H. A.-H. waarop zij te zien is in traditionele kledij in het sjiitische bedevaartsoord in Karbala (zie blauwe map in het administratief dossier). Gelet op de huidige context van sektarische spanningen tussen soennieten en sjiieten in Irak, is het weinig waarschijnlijk dat zij Karbala zou bezoeken en hier op een dergelijke wijze mee zou pronken op Facebook indien zij daadwerkelijk een soennitische moslima is. Deze bevinding doet vermoeden dat H. A.-H. een sjiitische moslim is, hetgeen hetzelfde doet vermoeden voor haar broer H. A.-H. Dat u desondanks beweert dat beiden soennitische moslims zijn doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling.

Ter staving van uw werkzaamheden als lijfwacht bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken legt u verschillende documenten voor, waaronder foto's, twee badges en een ministerieel besluit. Wat betreft de foto's van uw werk, waarop u te zien bent met verschillende politici en officieren van Binnenlandse Zaken, dient opgemerkt te worden dat deze niet aantonen waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze foto's genomen werden. Deze foto's hebben bijgevolg ook geen enkele bewijswaarde voor uw werkzaamheden en de problemen die hier het rechtstreekse gevolg van zouden zijn. Voorts tekent het CGVS het nodige voorbehoud aan bij de authenticiteit van de door u voorgelegde werkbadge van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Zo is de Engelstalige kant van deze badge opgesteld in gebrekkig Engels en kunnen er verschillende schrijffouten op waargenomen worden (bv. "Ministry of Interor", "Cabinets Directorate of Constructions and Personal", "Bage Atemporary", "Motion: Gard" en "Wep. Model: CloCk"). Dat er dermate opvallende schrijffouten staan op uw officiële badge van het Ministerie van Binnenlandse Zaken is wel zeer eigenaardig en doet twifelen aan de authenticiteit en/of herkomst van deze badge. Wat betreft de badge van de Groene Zone dient opgemerkt te worden dat dit enkel een kopie, én geen origineel stuk, betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst van dit document niet kan worden nagegaan. Een dergelijk document kan bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt en aldus draagt dit document geen bewijswaarde. Wat betreft het ministerieel besluit kan hetzelfde opgemerkt worden. Ook hier betreft het slechts een kopie, waarvan de authenticiteit en herkomst niet kan worden nagegaan en dat door om het even wie, waar en wanneer kan zijn opgemaakt. Tot slot dient hierbij nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude"). De bewijswaarde van dergelijke documenten is dus zeer gering.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen, moet worden geconcludeerd dat aan uw verklaringen betreffende uw werkzaamheden als lijfwacht voor de soennitische politicus H. A.-H. ;weinig geloof gehecht kan worden. Gezien de problemen die u aanhaalt voor uw vertrek uit Irak rechtstreeks voortkomen uit uw werkzaamheden en uw soennitische geloofsovertuiging, ondergraaft deze conclusie in grote mate al de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten derde dient de aandacht nog gevestigd te worden op het door u aangehaalde asielrelaas. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat een discrepantie tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken) en de verklaringen die u tijdens uw gehoren op het CGVS heeft afgelegd de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aantast. Waar u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS verklaarde dat u door IS werd opgepakt en zij op dat moment uw politiekaart afgenomen hebben (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), maakt u hier op het CGVS op geen enkel moment melding van en legt u zelfs uw werkbadge van het Ministerie van Binnenlandse Zaken gewoon voor. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart u bovendien dat u zich tegenover IS had voorgesteld als een bewaker van het Ministerie van Elektriciteit omdat ze uw echt werk niet te weten mochten komen en dat u uw badge van de Groene Zone in de deur van de auto verstoopt had (CGVS I, p. 3-6, en CGVS II, p. 25). In dat opzicht is het echter hoogst eigenaardig dat u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS beweerde dat IS uw politiebade afgenomen had. Deze verklaring stemt immers niet overeen met de verklaringen die u op het CGVS hebt afgelegd, op deze manier zou IS immers net te weten gekomen zijn wat uw echte werk was. Er kan van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent overzicht van de feiten kan geven. Dat u daar niet in slaagt ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Hoewel u beweert van 8 tot 11 juni 2014 vastgehouden te zijn geweest door IS en stelt dat uw gsm gedurende uw vasthouding door IS bijgehouden werd (CGVS II, p. 8 en 25-26), is het wel hoogst merkwaardig dat er teruggevonden kan worden dat u op 10 juni 2014, tijdens uw vasthouding, op Facebook reageerde op een foto en dat u op 11 juni 2014, de dag van uw vrijlating, een bericht plaatste op Facebook (zie blauwe map in het administratief dossier). Hiermee geconfronteerd ontkent u dat u deze berichten gepost hebt en beweert u dat u via uw gsm zelfs niet kon inloggen op uw Facebook (CGVS II, p. 26). Deze uitleg is echter verre van bevredigend en kan allerminst overtuigen, deze berichten konden immers wel aan de hand van uw Facebookpagina, waarvan u ook toegeeft dat het uw Facebookpagina is (CGVS II, p. 4), teruggevonden worden. Dat u op het moment van uw beweerde vasthouding door IS toch nog berichten kon posten op Facebook doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vasthouding door IS.

Naast uw problemen met IS beweert u dat u momenteel door de Iraakse overheid gelinkt wordt aan IS en dat zij u beschouwen als een verrader, waardoor u bij een terugkeer naar Bagdad door de Iraakse overheid gearresteerd zal worden (CGVS I, p. 4 en 7, en CGVS II, p. 27-28). Deze problemen met de

Iraakse overheid zijn echter een rechtstreeks gevolg van het door u voorgehouden werk als lijfwacht van H. A.-H. en de problemen die u met IS gehad zou hebben. Daar er zowel aan uw werkzaamheden als uw aan problemen met IS geen geloof gehecht kan worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met de Iraakse overheid.

Tot slot beweert u dat uw broer Z. op 17 oktober 2016 overleden is nadat sjjiitische milities zijn appartement opgeblazen hebben nadat zij te weten gekomen waren dat u een soenniet bent (CGVS II, p. 5 en 23). Zoals hierboven reeds besproken werd kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering een soenniet te zijn en/of uit een soennitische familie afkomstig te zijn; is gebleken dat u sympathie heeft voor sjjiitische milities én zijn er ernstige vermoedens gerezen dat uw broers, waaronder Z., banden hebben of hadden met sjjiitische milities. Hoewel er niet meteen betwist wordt dat uw broer Z. daadwerkelijk overleden is, kan uw bewering dat uw broer Z. vermoord werd door sjjiitische milities omdat zij te weten waren gekomen dat u een soenniet bent geenszins als geloofwaardig worden beschouwd. Het lijkt er veeleer op dat ook uw broer Z. het slachtoffer geworden is van de ontploffing van een gaspijp in zijn appartement, waarvan u ook foto's voorlegt (CGVS II, p. 17-18).

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er onvoldoende geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen enkel uw nationaliteit, herkomst en familiesamenstelling aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99, 4 februari 2005, para. 69).

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten (zie ook EASO, The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para. 214 - 250; EHRM, K.A.B. V. Zweden, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad” van 25 september 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat ISIS in Irak voerde, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak en slaagden de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische pesghmerga er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 km van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werd ook Mosul veroverd, en enkele weken later Tall Afar. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, is in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen is volledig geweken.

De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk positieve impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Vanaf november 2016 zette in Bagdad een duidelijk dalende trend in die tot in april 2017 aanhield: minder aanslagen en minder slachtoffers, zowel doden als gewonden. Pas met aanslagen na het begin van de ramadan in mei 2017 nam het geweld gedurende een korte periode terug toe, om daarna weer af te nemen. De algemene trend is duidelijk: Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen.

Uit het voorgaande blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet

alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat ISIS Bagdad nooit heeft kunnen belegeren, noch dat er sprake was van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. Anno 2015 vonden er, in tegenstelling tot de periode voorafgaand aan het offensief van IS, nog nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van ISIS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af.

Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Om de beveiliging van de hoofdstad te verbeteren namen de Iraakse autoriteiten, na de golf van zware aanslagen in de lente en zomer van 2016, verschillende maatregelen, zoals het verbod op het gebruik van de nutteloze bomdetectoren, een herstructurering van het veiligheidsapparaat, en het vernieuwde concept met een muur rond de hoofdstad. Deze maatregelen beginnen succes te hebben. Vanaf eind november 2016 begon het leger, na een periode van minder aanslagen door ISIS, met de verplaatsing van twee legerbrigades van Bagdad naar Shirqat en Mosul, om daar het front tegen ISIS te versterken. Deze troepenverplaatsingen gebeurden na een periode waarin het aantal aanslagen door ISIS afnam. Door de verdere afname van het terreurgeweld in de hoofdstad werden, werden de controleposten in 2017 verder afgebouwd.

Het geweld in de provincie Bagdad eiste tot november 2016 maandelijks honderden doden en gewonden op. Vanaf dan is het aantal slachtoffers en het aantal aanslagen sterk beginnen dalen en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden.

Het CGVS benadrukt dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De zware aanslagen in de maanden april tot augustus 2016, hebben bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS; of (iii) onder controle blijven van ISIS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Immers, uit de beschikbare informatie kan niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen, of dat er militaire confrontaties plaatsvinden. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

De verwerende partij maakt naar aanleiding van de terechtzitting een “REAB Declaration Form” van de IOM (International Organization for Migration) d.d. 7 februari 2018 over aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker verklaart hierin vrijwillig te willen terugkeren naar Irak.

Ter terechtzitting bevestigt de advocate van verzoeker dat hij inmiddels terugkeerde naar Irak.

Aangezien verzoeker door zijn handelwijze verzaakt aan de door hem ingeroepen internationale bescherming, is zijn beroep doelloos geworden.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT